

Handritasafn
Jóns Pálssonar

Stutt ágrip af

HUGARFRÆÐI

Skrifað af
Jóni Gíslasyni
Austur-Meðalholtum

Stett

Agrisp.

af

Huyonfredi. (Phoenologie)

Eigandi blaðanna

Prentunar

Asketur mid Dalhallnum

uppskrifað 1891.

20

28

40

100

140

20

14

42,00

þringum eyrum, nema ad orðom.
 3. Spálf semis til þringum: ofunná
 háfðinu ad afturverður. 4. Síðgáð
is kvahir: ofunni háfðinu ad fram-
 anveretu. 5. Tilfinninga skinsomi.
 utana hliðum háfðetsins; upp yfir
 vöngunum. 6. Skinsomit með
haki leylihan: þringum augum,
 einum upp yfir þeim og milli þeirra.
 7. Skatand skynsemi: í eonney
 frá hána náðum ríðum fyrir miðja
 og íh fyrir gagn augu.

3. Skönf hugar á haldanna.

A.) 1. flokki: 1. Kynferðis ísk, sem
 allir þessir, getur spillok og andit
 lausleði. 2. Eineloka, heldur fast
 fyrstu ísk, ef hun breyt, ekki ann-
 ad í skadinn, getur andit af bryggja-
 semi. 3. Franelokna ísk: um mönn-
 um fyrir af hvami, getur andit af-
 clá-leði. 4. Fléme ísk: lokum gírn
 annk um heimili sitt vill vera
 heima, getur andit ógnelsi þjáruveru.
 5. Vina ísk, gírn andit. Selstapan-
 þyon. 6. Skarps eloker, eljinn, pol-
 gæð, getur andit. Strejtu. 7. Lifs
eloker ann lifinu veyna gjálfs þedi;

getun andeít kræði fygnis clautanum.

B.) Í 2 flokki. 1. Makstáru hugnekk, þjork-
ur til ad erjast á risum; getun andeít
harka ag hergygni. 2. Sámkeppnis hvöð;
vill niða állu ein reyi þru á inum hugs-
munum; getun andeít, grymd, aför ag
þefni óemi. 3. Nauknafr hvöð, matar-
lyst, (þrif) getun andeít gnöðgi, eda oel-
lipsis óarn. 4. Gnæða fysta, hú-
rygni; getun andeít á grymd eda vistku,
 5. Þaymalstu, dulleiki; getun andeít hvöð-
feldni. 6. Gatni, vanaóemi, getun and-
it hug leyri.

C.) Í 3 flokki: 1. Steinur fygn, óma til þim,
ing; getun andeít otalk eda þjögömu-
girni. 2. Sjalps er ting, þrel er lön;
ur; getun andeít drattun angervi.
 3. Velja knæftr, stæt þesta, þrek; get-
un andeít þærvið.

D.) Í 4 flokki: 1. Gudrokni; getun andeít
kræian afsi. 2. Sám vistku óemi; get-
un andeít gjalpi þandamung. 3. Von
um gatt eptir leiðis; getun andeít hug-
av þenstun óemi. 4. Toni, á edni
leið þerjingu, ug edni þanelliðsla; get-
un andeít þjá þni.

E.) Í 5 flokki. 1. Hull þomman leikni,

- 27
 2. gætur andit mikil loki. 2. Flugvit upp
firringar gæfa; gætur andit hitvarna sylti.
 3. Teyndar hitfirring, smekkaðisi gætur
 andit, hát fjndri, hispær, og tilyendansemi.
 4. Efkin líkingur gæfa; gætur andit eftir-
hermu girni. 5. Fjyndri, gamun semi;
 gætur andit, hædni, og kesturi.

- F.) Í 6. flakki: 1. Glöggþekkingi, 2. Mol-
ingur gæfa, enkur at mælu með aery-
umum. 3. Jafnueyis gæfa, bratt gegyis
legni, 4. Lituleitlingur gæfa, at bla-
nda liti, nada þeim, og pl. 5. Regl-
semi, nátturu lög mála, skin língur.
 6. Reitvinnu gæfa, enkur í hugvinnu.
 7. Efkin tekhasemi. gætur andit glögg-
semi. 8. Moloka, gætur andit ordasemi.

- G.) Í 7 flakki: 1. Samun beundar skun-
leiki, íða Dömingur skruptur. 2. Samun
sýni; at sji' íh afleitningur. 3. Samun
þekking. 4. Lempni, lag í at komu
sju vel. 5. Söng gæfa. 6. Samu-
hald minni. 7. Ah beunda minni,
ságn þvæðis gæfa, 8. Þaða minni
veguyis. / Skinni; venju legni mænt
ingur, en afkast samu sem, ok beunda
minni. / -

4. Leitbeining hit at firnu stadi
í haldanna.
 Þessi þvæðnatna sem eitt þvæð

hugar á haldi í heilarnum en, þessi meyr
 þungar. háþudist út á þeim okad, Raunar
 þen líhið ávallet á sumum en meina á
 áðnum. þá er það mis munandi; Mis-
 mununum þen þod. þerþin ártupneði, og
 líka eþhin mis munandi eþingu þrens
 áhalds; einnum í ásterunij; þvi en svo
 mikist undin upp heletinn komist.

Þger ekal benda á stadi áhaldanna:
 Dnaz beina línu, frá afþver þnak aug- +
 ans at tappi eyrans. Legg vísi þingur
 á þá línu, þannig at gómevlinn hvíli
 við hogg eyrans, þá hvíli hann á
Sam þeyþni; Legg svo línuna þannig
 sam áyta hönnum, þá svo at gómev
 hann verði $\frac{1}{8}$ þumb: ofan (það líl
 á eð venu milli gómevna) þá hvíli
 lágryn háðg á Þag malþku. Sjé línan
 þá augunn haldit á þfram $\frac{1}{2}$ - $\frac{2}{3}$ þumb:
 aftur fyrir tapp eyrans: þar er átt.
stæðkeuþerki; það á hald nær nítin
 á máts við mictje eyrans, og líggur
 epp og afþur á við. Sjé línunni hald-
 sit á þfram fullann þumbung aftur
 fyrir eyra tappinn, þar en endinn á
Þina ást; og sjé þenni haldit á þfram
 aftur á þnakku, þá en þar eldan ást.
 þar. Ná leyp $\frac{3}{4}$ þumb: ofan en
Heimer ást. aftaná háþeinn, og þar
 líl

6
hil. byggja hlíða Vineast. Ná legh þá:
fna er. — En Sharfs elske, liggja yfir
um þveit þynir ofan Heime ast og
Þina ast, og myndar nýðann þaga,
sem þefur endanna ofhug á rit.
Þynir þerin á haldi, en leyðar vötn nema
það of nýð stort; — Þrag áru línu frá
míðri eyru bein aftur á hláttu, þín
endur á þín þendur ast, og en Elökunn
í miðri, en Halda þynir hil byggja hl-
íða. Ofantil við þá línu rítt aft-
ambit eyrad en lífs elske, en Einelöku
en lítit aftur og ofan, milli nedri
enda Makotúku hugnekkis; og nedri endu
Toneldna ástar, en niðru frá Vineast,
milli þín þendur ástar og Toneldna ástar.
en á hald það sem ofönnur þveit-
ingur vöðvanna. Þá það stótt en
mætur "víðingur"; — Þrag línu
eyru með eyrunum út, ofhannverðu upp-
þangud sem þveitit þer at þveit?
ast: þann en Gatni, og en það á hald
ávall náttur stótt, Nedannendin þer en
Þagmolöku; en ofhannvit það efni endi.
Vineast og odclinn á Sharfssemi; en
ofannvit það en Heiturs þynir, og út
nökkuru leyfi samvirkusemi. Framan
við Gatni en Tullkomnernar lítari.
Fram frá efni hluta eyrans, ná legh
1/2 þumb: en Nauðnan þveit, og árb.

sem 1 þumbl: þar afanvið, en fram-
andið Samkeppni og Þagmeltur, er
Græða fyrstr. Tætt komsumanleitni
er þar nokk fyrir afen. / Þagmeltur
er 1 þumbl uppfrá hoppi eyrans.
Nálegt 1 þumbl: beint fram frá, Tull-
komsuman fyrstr, en Þeyrandan til þinn-
ing. Þaðan 1 þumbl: beint niður
er Þreyvit, þoplega 1 þumbl: fyrir
framán Græðaf: — Gæmi — Tullk: og
Þeyrandan tilf: eru utani þeim eða
þingum höfuðsins. Vanul: en það við-
ast um Gæmi, og þá um Tullk: eru
mjúku um Þeyrandan: sjá þar þeir
vitt um Þeg: vattur á gæðum með-
viri og andlegum þvösku. Ennóh
í Þeyrandan, eða svo sem $\frac{1}{2}$ þumbl: fr-
aman við það, en á haldi. Nettilak-
is og fin leika, h. a. m. í kleðaburði.
Þrág línu frá miðju eyrans, beint
uppa höpp höfuðsins, þar er Vilji-
þnefnum fremst en þar sitfendis ley-
vils feoka, aftark verkley óháð feoka.
Melli þeir á haldi og Þanfa: en Þjá-
lfs Ungting, og en þar gáfug líndi
fremst nokk Viljaka: en þnelv ást
aftark nokk Þanfasemi. Þá um

8
meigin við sjálfs: og Heiturs fyotr
og liggur eftir og nitem ad Þinná:
(oeldi stans: svofun þun i míli.)
En framman við Heiturs: en samvirku
semi: og en hvent byggja retan til. of
ana hjá þinu. — Á 19 af 20
þvænn mönnum na finna ad Heit
urs: þen hanna upp en sjálfs: —

fram) Ofana míju hjá þinu, framman við
Vilja: en Guðna: þun er oftast
neot Vilja: lotning þun. Guðna
minum, en fram, neot þanná:
þun þun þun. þun
við Guðna: þun þun,
en þanná oftast, neot Guðna:
en þun þun en fram, neot
þanná þun þun þun ad
þun þun þun þun. þun
meigin við þun þun þun
(þun þun) en samvirku semi
og en ad þun neot þun: þun þun
við Guðna, en ad þun, neot þun þun
þun þun þun. þun meigin
við fram þun þun þun þun
en þun. samvirkus: og þun þun
þun ad þun, þun þun þun
þun þun þun þun þun.

2

Týnir framur von bætuneyms vit
fram hleða Guðs; en Trú, og vottar
þau ofþ fyrir lagi. Þau þessum vit
bætun meymur vit Mannast og beinh
uppyfir fram hleða Steyndar; en Eftir,
líkingar gáfu, skambil á höfðinu frá
amannlega, og er meymur vit á bönnessum
en fullandnum að hilt hálv. Þá kemur
skinnsems þessi ley leikarinn. Þyn-
jum á Eftir tekku sems sem er
mitt á milli augu binnarar, Nálög
3/4 þumbl ofar, uppvit midju enni; en öð-
hunda minni. Það er ofþ stort á bönn
urn, en innbreyst á gömlum, þau beinh
uppyfir, þangud ánn enni þessum, en
samantvortar okkurlitli; en milli þess
og Mannastar, njött á venjurlegum háms-
nánum, en Mannþessing. Nálög 1/2
á hvern hlit frá Mannast; en Lempi.
og þen ofþast hilit á þess, þpau er eit-
vit þessum. Nálög 1 þumbl. á
hvern hlit vit samantvortargáfu er
Fransyni. og náli: 3/4 þumbl. áftur á
vit þatan er Týndur. og non ofþau að
Steyndar. Milli augna, undir Eftir-
þektans; en Glögg þessum. Þj þad stort,
en manni breitt á milli augna. Þou
sem nef seg augna þess mekast, er
Lemast.

Meltingan gáfa, innani beygnum, sji
 þat á haldi státt, fimm þan til brenna.
 Öflerýa sji þeirna linn dregna upp =
 yfir miðju auga, upp frá auga =
 brúnni, þá en Ísfrægis gáfa, milli
 þeirna linn og Öfler tekkan: í auga =
 brúnni, en hinn megin brenna, ut =
 ant til velt miðju auga brúnn, en Lita =
deilingan gáfa, og þan út frá, Reglu =
semi, en í fram haldi: auga brúnnar =
 innar oftan á velt, þann oftann vey =
 ut, en Reikningis gáfa, út frá Reglu =
semi. Þat á haldi eginna brenna, ef
 stótt er, svo vel mið sji. — Nállyft
 sji þann: upp yfir yfna þann aug =
 ann, upp frá Reglu: og ut innar
 leyfi upp frá Reikningis g.: en framman
 velt Öfler, sem oft ant til en vey =
 yfir Reikningis g.: er Sönggáfa þann.
 mæðan þeir þann framman þann Öfler,
 þá sji þann þann en ut Öfler,
 sem oft er á brennum, en sji þann
 en á fullondnum, þann þann þann =
 ma oft Sönggáfa, Tinnatal en
 en framman velt Sönggáfa, upp frá
Lita deilingan g.: og Ísfrægis g.: þann
 framman Tinnatal: báð megin velt
Athbrunda m.: upp frá innari haldi

þunfa að ofa sig í háfsemi, þolygd,
þnyggð og staðfestu.

2. Harfi temperamentid. er komit und,
in á sig komu lagi vöðvanna sem eru 5'27"
manninum) og beina ginnelanirum. Þeir
sem það ofir gnafir hjú, eru háir, eru
fremur gnannir, Vöðva beinir, Oða beinir,
með glöggum anellihs dráttum, nefstörum,
kinn beinu háir, Stönuv og breiðtan fram=
kennur, all þeir stöir og all lita mat,
dijur. Vöðv þidest og ofn hvökkit
háir dökkléitt, þyðst okryg. Óðst veyr,
dökkléitt háumid; harð leyir, svip vris=
kluv, þessa ogis hjálm í ofir líhi, þreif=
ingur shensleyur, eigi fljót þegar, sláð=
ut hött í megi, þirka upp frá eyr=
um, Ofst stöir eytir, þrymklein drey=
miklin, að kvæða miklis. þunfa að
gefa sigg ræðis okundis þel að ofu
þvörunine.

3. Vihó temperamentid. er komit und,
in á sig komu lagi heilans, mennum
og haryana. Þeir sem það nectur
mestu hjú, eru fremur smáir, gna=
mlegir, Veitluþeyir, þafa stöirpa
anellihs drætt; þunna vörin þu=
nun þvöð þef, smátan þennur ofn
van heilan, Tilfinningu miklis. Vit
þuemin, smekkvörin, feyandau glögg=
in, nám fyrir, en þafa óþvöðþan
líhamu, of þneyða sig þvi ofn á

andleyum skörfum, ef þú vill einnig
á líkamleyrum, skundla þú samt minna
"Kempa að skemba sjú þú og vilt, og
"settu sig upp" fandið allh áfirringu
mikka djúrafötta, þannig verulega síst sig.
4. Jafnvogis kemperu menntin en þú
þannig berða. þú sem þú þú, en sjúlf
um sjú sam svanandi: í ornelit, og all-
um líkam-
um sköfnad: einnig sjúlfum og sjú sam-
kvarnir í eðlis þann. Enn skilþú, þú-
þú þú: þútt sjútt þútt þútt þútt þútt
þútt á þú, eða þútt þútt þútt þútt
enn, þútt þútt" og ekki þútt á
þútt þútt, þútt þútt" að þútt.
þútt þútt, þútt þútt. þútt þútt þútt
að þútt þútt þútt þútt þútt þútt

C. Nattur sjútt sköfnir
Allh í natturinu en sjútt sjútt þútt
þútt, allh í menninu en þútt
þútt, þútt og þútt en þútt þútt
þútt, og allh líkamens þútt þútt
þútt þútt þútt millu þútt, þútt
þútt þútt þútt í þútt þútt þútt
þútt. Þútt þútt: þútt og þútt
þútt þútt; þútt og þútt þútt
þútt, þútt, þútt þútt, þútt þútt

ad affjörnu sjir, Stagant vrochan lag:
 fúgver sál, somu en um onnellip

(Stápir eft þreynd umran veg, því
 þey en gatt spillist, vertan þa íll
vernan) — Stápur: þísk og þing:
litt af þann: dyn leg er þil þreyng:
ar, lín eftir en þunn: vi ter, þil
þonu og þorn, vina og þu þu:

Státt þápur, þunn válli eyna, ad
þil þá vítana þaman og af þann þil:
gót þynni, sít þyn: þann þyn: lín
nín þann, þil gú þann eda þann:
vít þitt þu þu vón þu: þil þu:
þann þu, þey þann þil þinn þu, þil
þu þil: þunn þu: þann þu,
þann þu. þil þann:
þápur: þinn þu, þey þu, þu
þu þu þu. þinn þu:
þu þu þu: þinn þu, þu þu,
þu þu. þu þu þu
þu þu þu. þu: þu þu:
þu: þu þu: þu þu: þu.
þu: þu, þu, þu, þu,
þu þu, þu, þu þu,
þu þu þu þu.

X. þu þu, þu þu þu.

nef (ei lajurn manni) andley fái-
 tók. Þorh með lit þr: Rómverokt
 hugur og dreyur, hennmennska, drótt-
 unangygni; gyvndu aft. og svo þu v:
Nett nef geflah nettmenaka, samövr-
 un, (?: „Gndokh nef“) Spjög lagh og
lihit, deyft, sgi leiti, undir gefni
 hug leyri. Þorh: Stör framotomel-
andi efni vör: vilgi kraftur; þill-
ar, njálkon, naerdar: áönni, þinnet
 á milli nasa, Gnéda fyrst. Þorh þinnet
milli nefi og messu vika; þjál, stadi.
 „Spjökoppur“ i þinnu, glæðjandi.
Þorh dækk gröft: þaraktar, með ölym
þeyur þvákun. Þorh þin þaraktar,
 með götu og þveinu hugur þeni. Þorh
þin þaraktar með vitkumum þilf;
inningsur, og meðtari leit. Þorh þin
þinnet þilfinningsur, þinnet nautur og
þinnet; en þveinu og þveinu þaraktar.
Þorh þaraktar: þaraktar; en þveinu
 og gatt hugur þar, ef er þinnet þilnet;
Þorh þaraktar: þaraktar; Þorh þar
 og þveinu þaraktar. Þorh þaraktar
þaraktar þin þaraktar. Þorh og

mjúk hendi stundi bókmenntir.
Raut og skriðhendin, eðri verk. Raut
 og fin hendin. bókverk eða fin stöng,
 forsoni þó ekki hneifingur eðri veldi.
 (enda en úllum hneifing nauðsýnley)
 þei áll stöng lífsins og andlans, en
 komin undin þenna.) Rödd ofoni
 kvænum: elyndleyf edlis for. Meir
rödd. Gás hreyson. eljöstanok)
 djúpar tilfinningar. þæt þæt
lyndi. Þreyhiley smiðlyndi.

Hlaðvar. innilegur. (at, hleju datt)
 við hvernig hjentu. Þgátur og stork
ur (gáðakulegur) vinna deygur.

Delinn. (i kvænum) dullýndi. Op
inn og þrjúðleyur. opin stáðkerul.

Mikill hlákur, af litlu efni, mikil
 engifad, litlu af harkert, Gángi
 munnurik ritur, en ekki upp; i
 hlátur: það er þynur litningur,
 en ekki gledi hlátur. Líkanhátt
^{stóðkur} ur af, þack, harkert. Raut
ur: astrikur, ákupur, sjálfotædur.

Gángerlay: smá opur þit: á hreyi
 en þakmóðkerul hreyson, Lóng sein:

endur on eldri mynd sýmir

háfudit og haldid þeir ein leit fættu.
 Þinn skafi og grímuni. Þærhu háf-
 udit og líku eit. Þinn dröfnit. Þen
 þatt háfud. — Þuenn þellu en dröfnit.
 Þuenn en dröfnit, þen þen þatt
 þattana háfud, og þeyan þatt háfud
 þenn, fættit þatt en meyan og meyan
 háfudinn aftur dröfnit um leit.
 Þinn flygjunys ley og dröfnit meyan-
inn, „þelhu vöngum“ og „skimur“ um
 leit meyan. Þinn meyan =
þey „dröfnit dröfnit“, en dröfnit
 þil gæd þeytands, þann en dröfnit
dröfnit, og þatt gatt en dröfnit
 þann þen dröfnit þil þann; getur
 venit af þeyt þeyt með þenn.
 Þann ein þenn ei meyan, þeyt =
þeyt þeyt, þeyt og þeyt: en
 þeyt all þeyt þeyt, þeyt þeyt.
 Þeyt þeyt og þeyt þeyt þeyt
þeyt (þann af þeyt þeyt) þeyt þeyt
 a þeyt þeyt þeyt þeyt þeyt
 all þann ut 30 ára aldris, eða þeyt
 þeyt, þeyt þeyt þenn eins þeyt
þeyt þeyt en þeyt, þann en þeyt.
 þeyt. þeyt þeyt þeyt all þeyt
 en þeyt þeyt þeyt,

þá hefur það, (sem ernað, óvæn
 undan þekkingu, Talstan, og með
navann. en vank að þessu, þeir ögi
 þeim leyim einnu og halandi. getu
 þeir dulst; Reynolu með eftirhelt getu
 en kemt það byggnum, (þeir lesnum
 á Solenzka eru ekki hit á Mann þess
 þingum fræðisi) sem er þeir ritvörn,
 ómissandi; og skemtilu fræð: gvein)
 offtan á milli en hveijum hagh en
 þessu þinn Ulgjarnu last fullu,
lígru. bakna á kyru. og seu þu v.

þeir ef dulur þannu tvöþeildni ekki
 þilun, þeir en eftan þeirningu og þil?
 gáðum and þilum, - Eng neonni:
 + Lisur of Lotta þvettu. gáþum. og þess
unnu hætti, Uttok þessu: þessu
 spon líggja ik á vic að framman,
 þessu þannu náinn eda þessu þu
ama of neotu sponi, það sýnir
 þessu þessu, fram þessu og þessu
semis með þessu þessu þessu,
 en þessu þessu: þessu spon á fram,
eda innu vic ad framman, Lisur: þessu,
þessu, þessu þessu. þessu þessu og
þessu þessu þessu.

7. Mynd af skýping hennar.

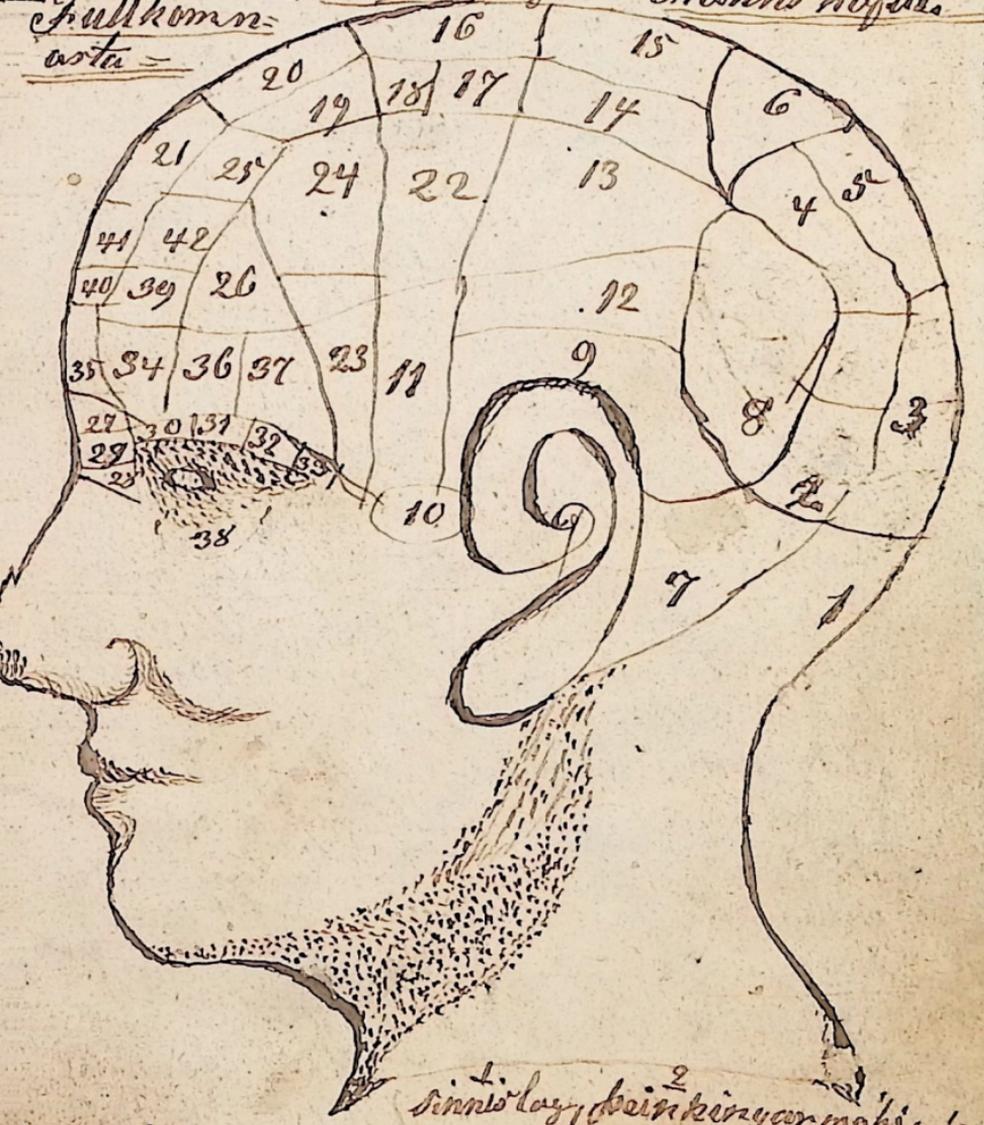
- 1. Kynfentis-áot. 2. Eineloðka.
- 3. Þordeldna-áot. 4. Vina-áot.
- 5. Heima-áot. 6. Skarps-eloðka.
- 7. Lips-eloðka. 8. Mót-áot. hugneki.
- 9. Samkeppni. 10. Neutnan-lyst.
- 11. Fráða-lyst. 12. þaymaloka.
- 13. Gæði. 14. Fleidurs-lyst.
- 15. Sjálfs-mynding. 16. Vilja-kraftur.
- 17. Samvirkusemi. 18. Vær.
- 19. Frið. 20. Guðneki.
- 21. Mann-áot. 22. Fullkomnanarleiða.
- 23. Hugvit. 24. Feyndar-hilfirning.
- 25. Þhirlikingurgæfa. 26. Fjörðni.
- 27. Þhirtekta-semi. 28. Flögg-þerani.
- 29. Malingargæfa. 30. Jafn-vagis-gæfa.
- 31. Lita-deilingargæfa. 32. Þreglussemi.
- 33. Þeikningargæfa. 34. Hafaminni.
- 35. Ábúsda-minni. 36. Þema-telo-minni.
- 37. Þong-gæfa. 38. Maloka.
- 39. Þingm-Þyni. 40. Samanþurðargæfa.
- 41. Mannþekking. 42. Lempi.

Þhugus-emi.

á blutáttum ad framman 1-2. vndain
 „sjálfssemi-huaki“ „sjálfssemi-hilfir-
 ingar“ enn dreginn af andanum No 1
 2-3-4-5-7-8. Semann hjör en

prunum i stynguni, somulidii No 9
10-11-14-15. ay 22. " "

2. Fullkomn = 1. Munch af 3. Manno höfð.

1. sinni la, 2. þein þingarmaki, 3. allt met
 No. "Karakter" sýtur aðal ein þerra manns:
 "Temperament" hefur yfingni þi
 megi sýtingu, i sama skilningi.

áhyggjum og sorgum í meðan þú
mutast, stóra veiklu þemur oftast
af þú, at þessur neykur enn knótinn
g. gymisleyf.

Styrkt og fremst er, oro margt áhugu
vert í meðhöndlun á uny bærnum
og jöfnu framf allum uppveselantim
ann, at þú verður ekki í förem ást
um stíkt, samfram alt er, at þann
hæfudist sjá vel með höndlað þú
undin þú er kominn vaxtan og
veitgänger þegar þarvarer, fjött
og vit hæfufúk. gúður kaddi; enn
hart undirþa honum, einvegis dýnu
undir þad mjúku heggi; getu leyur
hafu þ þuattu in höldu vatni—
eda fyrrt ekk sárköldu— styrkt og þer-
skar heilan og heugannar

uppeldit, vami, getur eidilast vel.
gefim þegar þer; þú efing áskap
adna hæfuleg leyfa, eblin þá og skynþin;
getur gjert þá gáða, at illum, k. am.
þeim sem enn áskapadur margar;
Spjálsemis þvortin, getu ástet at
áhyggjum, suman advar at engum
nakum; Máhótáða þregubli, ef gjött
er

er brúkað, eða í víðrium tilfellum
er nauðsynlegt, en gjætur er átt að
heifst og hafri; sem skætur þá all
þrá naungu sjónar míti; Gráða-
fyot, en ein skatleyasta sjálfsemis-
vöh. Hinn er undir nálinn að Styg-
nnelini, sjeu henni aðna sjálfsemis-
veahiv samveitandi. h. a. m. Elök-
stóta hugnekk, Troll komnum andliti;
samkeppi, Fléttu fyot, sjálfvyn-
ing. Nauðnar fyot og fleyri. þá verður
Agynnlinn svo mýgnit, að hinn
kallast þá njetta nafni, Rangyrni
því þá eru bráttur Kristin-dáminis
helryotu neyfar. Eft. „Eloku skuldu
naungann sinn sjálfan þig.“ „eða að
breyta svo mit aðna, sem þú vill
að aðna breyti mit öig.“ En svoð
heort Lugan áhal þá sinn vöh
og gang, en vaninn þvaska aðlið,
en sá vani vendar að nafni sitt
að hal; flörtum sjálfsemis hættum
vendar að setja halkmörk, en
þvannin skæta það? Ef máðvinn
larin að þekkja sjálfan öig! og
leggur nettan stýlning í þilgang

lífsins, og verkæðit, þessi manns son
er samnefndur sömu maeti, að
húttæmi og hefi legleikum, undan-
tekingunum lauskað hefur nítin og eða
gortakur, af háls eða lúger ættans.
Sjálfsþekkingin, þaríð þvenjímþeim
þem þámm og skilun nauðsýr þenn-
ar, — þess þess og sjálfsþekking ætti að
vera þenel í þanna — og unglíngi-þkól-
im, um þremur manng anned þem þent
er, — súo stóþna þuamims, þenel-
in á nettu, og þessu þess, þess þess
þendim þenim þess þess þess, um
þess þess stætar eða þess, og þess
þess eða þess ætti að, æss eða þess
af þessum þess legleikum, Eftir þem
þess er af þess þess þess þess, þess
þess þess af þess sjálfsþekkingunni
Eitt aðnið í þess þess þess þess
á af þessum þessum, þess þess
þess þess að þessum, og þess þess
á þess þess þess, þess þess þess
þessum, mannes þess, og þess =
þess, vund þess þess sjálfs þessum,
þess þessum vund þess, og þess =
þess þess þess — En um er að
þess, að þessum þessum þess þess
gáða, enn mættandi þess ætti, sem
þessum þessum, samþessum sjálfs
þessum þessum þessum,

28. settud á við 19 Bli ad frumunum.

Augu: glattandi, sýna mætt illa,
heit, þéna; skreytandi, fyrirlihu-
ingu, annar, en jafn frumh heig-
ul okar, og dyggta skorb. Styrri
flatta leg, laust nað oftaok nar, og
vinnleyni, einðef annar dreyst sam-
an (i þing) — af andlihs skapn
ad. mansins, en það sýtingur mesta
merki, Van menstu, og jafnvel merki
illreðis manns, ef nítur and lík er,
með löngum kjallum, stuttu efni
vör og löngu höku, ef frá nefi og
og nítur á háku brún, en leingur
en af nef knaðli, uppáð vaxa-
brunum, — Rauð byrtinn, (rauð
in á háv) og frettu áttun, andlihs,
þeir menn eru aft óáreiðanlegir,
frumur líkis, þá variet, oflort hjí-
gomer gjönnir i þegsum og hattu.

Heilinn og minnið.

Fluvenyr líkist heilinn, þegar titist en
á hann sem fanda þinn eða gæmslu-
shú? Hvers munelun þín vanda viðari
af þínu góðum gjórt eða spjalla svo o-
vondan leza smá vægna, að þín gætum
þendart geynum leimigang heilans?
Munelun þín gá málverk og myndir,
þanga á veggurum? munelun þín
sjá kyllur og kyllur þar sem skipað
vori niður og gæmslu af þínu þra-
nir og endur minningar? Það ómög-
legt að þú séir, hvernig þú gæmslu
þín en í þessum sem á að vanda veitir
myndir og hljóð og allan þinn adron
skynjanir frá öllum spjallingar vitum
mannsins. - Þín gætum heldur ekki
andit þeir vandi, þó þín bitum þjórn
aukunarum, að neitt sjálmíði þú á
heilannum, þú þetta góð leyfa efni,
sem þann en gæmslu af, en svo smá
gjórt, að einu gæmslu gæmslu þú
það einu sem þín gætum þendit er
samsæfu af heilu gæmslu. (Gella)
Menn þafa reyndu út gæmslu þessara
agna, og menn allta að þver einu þú
þú gæmslu eða skynjanir sjá nokkum þú
ar í þú í heilannum, sem þú þú
þú sjá taker þerbergis, en þerberg

inn eru heilu agnirnar: þessari dýr-
in eru mjög mikið stóran. ármann 1/300
in þumlungi að þvenmáli, en aðrar
eirungis 1/1000. Stendfræðingurinn
dr. Flooker segir þan sjöu. 3. 15³. 766
000, að lötu, en eptir neyðningu,
Magnertis eru að eins, 600,000, 000

Menn halda að hugaðóm, sji á
eins í nokkrum hlutu heilans; sem
er áve stór að ef þann væri flatt
ur út svo þann yði í þumlungu
ur á þykkt, þá væri þann 12 þum-
lungu á lengd og 11 á breidd, eða
132 þeningu þumlungu. Ef allar
agnirnar væru 1/300 þumlungu að
þvenmáli, þá munust: 27, 000, 000
þeirna í heenjum í þeningu þumlungu
eða þan hlyku að vera, 3, 618,
000, 000, í all, en söðum þeir að man-
ar eru minni, hlötu þan að vera
en fleyni.

Sil þeir að gjörur öð gneyn fyrir
þeirum þan hölu, stulum þer getu
þeir að í biblijuni allri eru haldin
3 1/2 milljón stafir. og þynfti þan
áns stöpa bók og 1, 193 bókum sil
þeir að þun þefi eini manna stafir
og heilu agnirnar eru manna.
(Þýtt úr ensku.)

mynd

Staufsamur þrekmaður.

3 m.

Hálfruti.

2 m.

Gudgjarn maður.
(Gaf tvisvar aleyu önu)

4 m.

Et að verra mynd
frelasan.
(Ritil gútgjafi)

S. mynd.

Stancer Svipur a manni. Mikil samann-
lundan gifu.
Linna gnadafrad-
ingur
Tm +

G. mynd.

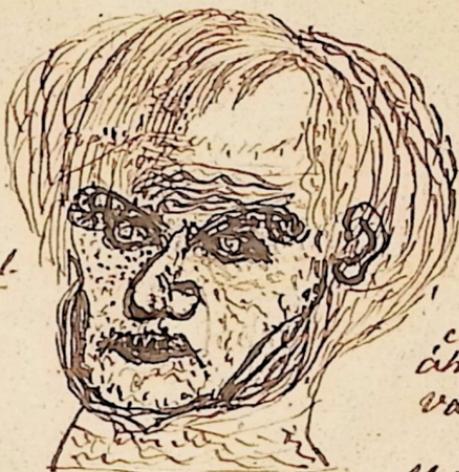

Stofnun
stafur

myndin spona!
Lilla fram spri da utjan.
Ovarfærinn
(Hans & Weyja
komu þar.)

10. Mynd.

10. mynd.

e Mikil skinsæmi-
áhöld, (Bakon lá-
vandun)

Léna svipur á manni.

11. mynd.

11. mynd.

Fluyrki og
muntungi.

e Mikil skubandi skinsæmi.
(Galileo stjörnu spekingur.)
(Minni Skubalon.)

13 m.

12. mynd.

Mikil atbunda minni

lík atbunda minni,

14 mynd.

mikil neubraun fjoth.
(dhafo' madinn)

15 mi

Ephraim tekta semi
(Ephraim Bjorn.)

16 m.

Jafn rogis hempennent.
(Berington - Bonaparte)

17 m.

Slar maetur vtauf
omaur.